

NHỚ MẸ .

Trời bên đó chắc giờ đã lạnh
Giữa đông rồi gió núi về nhanh
Vườn cây xanh như thiếu nắng vàng
Tay mẹ cóng xoa quanh lồng ấp .

Đã bao năm con đi biên biệt
Nhớ mẹ hoài chẳng thể về thăm
Đời vương nổi áo cơm đeo nặng
Giấc mộng vàng vẫn quá xa xăm .

Giờ tóc mẹ bạc màu đá sỏi
Mảnh đất cần khoai sắn qua năm
Góc xoài xưa bông ít hay nhiều
Mít nghệ vàng cho nhiều hơn bán .

Ngày tháng trôi miệt mài trên đất
Lưng mẹ còng chân yếu tay run
Chiều hạ qua nắng bụi mù trời
Mắt mẹ tôi kéo hàng mây bạc .

Nói làm sao nổi lòng thương nhớ

Nhấn mây trời cho gửi niềm riêng
Có bay ngang qua xứ quê nhà
Nói với mẹ rằng ta nhớ lắm .

PHAN NGHĨA .